বৃহন্ মুম্বাই পৌর নিগম এবং অন্যজণে ।

বনাম

ষ্টেট্ ব্যাঙ্ক অফ্ ইণ্ডিআ

2 ডিসেম্বর, 1998

[ডঃ এ.এস্. আনন্দ, মুখ্য ন্যায়াধীশ, বি.এন্. কিরপাল্ এবং ভি.এন্. খারে, ন্যায়মূর্তিদ্বয়]

বম্বে পৌর নিগম অধিনিয়ম 1888 : ধারা 217 (1) এবং 218D – পরিসর

দেওয়ানী প্রক্রিয়া সংহিতা 1908 : ধারা 100-A (সংশোধন অধিনিয়মর 1976 দ্বারা প্রবর্ত্তিত) – উদ্দেশ্য এবং পরিসর

একস্ব পত্র অপিল – দ্বিতীয় অপিলরে উচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্কর জণে ন্যায়মূর্ত্তিঙ্ক নিষ্পত্তি বিরুদ্ধরে অপিল – অনুমতির – দেওয়ানী প্রক্রিয়া সংহিতারে ধারা 100-A প্রয়োগ পূর্বরু এবং পরে স্থিতি

বম্বে পৌর নিগম অধিনিয়মর ধারা 217 অধীনরে লঘু বাদ ন্যায়ালয়র অতিরিক্ত মুখ্য বিচারপতিঙ্ক সম্মুখরে উত্তরদাতাঙ্ক দ্বারা আগত অপিল – পারিত আদেশ – উত্তরদাতাঙ্ক দ্বারা ধারা 218 D(1) অধীনরে উচ্চ ন্যায়ালয় রে দাখল হোইথিবা দ্বিতীয় অপিল – দ্বিতীয় অপিল আংশিক ভাবে উচ্চ ন্যায়ালয়র জণে একক ন্যায়মূর্ত্তিঙ্ক দ্বারা অনুমোদিত – একক ন্যায়মূর্ত্তিঙ্ক আদেশ বিরুদ্ধরে অপিলকারীঙ্ক দ্বারা দাখল হোইথিবা একস্ব পত্র অপিল – উচ্চ ন্যায়ালয় দ্বারা খারজ যাহা রক্ষণীয় নুহেঁ – এহি ন্যায়ালয় সম্মুখরে আগত অপিল – দর্শাযাইছি, ধারা 217 (1) অধীনরে লঘু বাদ ন্যায়ালয়র মুখ্য বিচারপতিঙ্ক দ্বারা ব্যবহৃত ক্ষেত্রাধিকার হেউছি অপিল ক্ষেত্রাধিকারিতা – ধারা 217(1) অধীনরে কার্য্যানুষ্ঠানগুড়িক দ্বিতীয় বিচারপীঠরে হোইথিবা অপিল কার্য্যানুষ্ঠান এবং প্রথম বিচারপীঠরে হোইথিবা মূল কার্য্যানুষ্ঠান নুহেঁ – অধিনিয়মর ধারা 218D অধীনরে উত্তরদাতাঙ্ক দ্বারা দাখল হোইথিবা অপিল, অতিরিক্ত মুখ্য বিচারপতি, লঘু বাদ ন্যায়ালয়ঙ্ক দ্বারা করাযাইথিবা অপিল আদেশ বিরুদ্ধরে দ্বিতীয় অপিল থিলা – যেহেতু অধিনিয়মর ধারা 217 (1) অধীনরে অপিল দ্বিতীয় বিচারপীঠ ন্যায়ালয়রে প্রথম অপিল এবং অধিনিয়মর ধারা 218D অধীনরে অপিল তৃতীয় বিচারপীঠ/ন্যায়ালয়রে দ্বিতীয় অপিল, তেণু দেওয়ানী প্রক্রিয়া সংহিতার ধারা 100Aকু দৃষ্টিরে রখি চতুর্থ বিচারপীঠ/ন্যায়ালয়রে আউ কৌণসি অপিল সক্ষম হেব নাহিঁ – এহি পরিস্থিতিরে উচ্চ ন্যায়ালয়র খণ্ডপীঠ যেউঁ মত রখিছন্তি, সেথিরে কৌণসি ত্রুটি নাহিঁ ।

দেওয়ানী অপিল ক্ষেত্রাধিকারিতা : দেওয়ানী অপিল সংখ্যা 6060/1998 ।

এল্.পি.এ. সংখ্যা. 191/1997 রে বম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ঙ্কর তা.13.1.98রিখর রায় এবং আদেশরু ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମାଣିକ କରଞ୍ଜାୱାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀମରାଓ ଏନ୍. ନାଏକ, ପଲ୍ଲବ ସିସୋଦିଆ, (ଡି.ଏନ୍. ମିଶ୍ରା) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ରଫିକ୍ ଦାଦା, ଚିରାଗ୍ ବଲସାରା, ଜୟଦୀପ ବର୍ମା, ଆର୍.ଏନ୍. କରଞ୍ଜାୱାଲା, ଶ୍ରୀମତୀ ନନ୍ଦିନୀ ଗୋରେ, ସୁଶ୍ରୀ ୟାସ୍ମିନ୍ ଗୋଦ୍ରେଜ୍ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ମାଣିକ କରଞ୍ଜାୱାଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଉଦ୍‌ଘୋଷଣ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲକୁ 13 ଜାନୁଆରୀ, 1998 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠର ଏକ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି, ଯାହା ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅପିଲକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଏହା ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷଣୀୟଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବମ୍ବେ ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217 ଅଧୀନରେ ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଅପିଲକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 8 ଫେବୃଆରୀ, 1996 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଅପିଲ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 8 ଫେବୃଆରୀ, 1996 ରେ, ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 218-D (1) ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 31-1-1997 ରେ ସେହି ଅପିଲକୁ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ 31 ଜାନୁଆରୀ, 1997 ରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିବାର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ ଅଧୀନରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅପିଲର ରକ୍ଷଣୀୟକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100–A ରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତି ବିଜ୍ଞ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆଦେଶର ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ, ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅପିଲକୁ ରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଭୀମରାଓ ଏନ୍. ନାଏକ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀମତୀ ରଫିକ୍ ଦାଦାଙ୍କ ଶୁଣିଲୁ ।

ବମ୍ବେ ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1888 ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂହିତା ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ ଇତ୍ୟାଦି ଦାଖଲ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217(1) ରେ କୁହାଯାଇଛି:

"217(1) ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କିମ୍ବା ଦେୟ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ହାରଯୋଗ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା କର ବିରୁଦ୍ଧରେ *ଅପିଲ* ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ ।"

ବମ୍ବେ ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ, 1888 ର ଧାରା 217 (1)ର ଏକ ସାଧାରଣ ପଠନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର, ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅଟେ ।

ଧାରା 218 ସେହି ଅବଧି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217 ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗର କାରଣ ଉପାର୍ଜିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ତେଣୁ, ଧାରା 217 (1) ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଥମ ବିଚାରପୀଠରେ "ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ" ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବା ନିରର୍ଥକ ହେବ । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଚାରପୀଠରେ ଅପିଲ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ବିଚାରପୀଠରେ ମୂଳ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନୁହେଁ ।

ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଅପିଲ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଧାରା 218 D ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି :

"ଧାରା 218 D(1) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ କରାଯାଇପାରିବ

(a) ଧାରା 217 ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପିଲରେ ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଏ, ଏବଂ

(b) ଆଇନ କିମ୍ବା ଆଇନର ବଳବତ୍ତର ଥିବା ପ୍ରଥା କିମ୍ବା ଦଲିଲର ସଂରଚନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ଉକ୍ତ ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲରେ ଉକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ

(2) ମୂଳ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକରୁ ଅପିଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା 1908ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଯେତେଦୂର ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ, ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ ଏବଂ ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିବ, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇନଥିଲେ ଉଚ୍ଚ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ଅପିଲ ଶୁଣାଣି ହେବ ନାହିଁ ।"

ତେଣୁ, ଧାରା 218 D ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଅପିଲରେ ଧାରା 217 ଅଧୀନରେ ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଯେକୌଣସି *ନିଷ୍ପତ୍ତି* ବିରୁଦ୍ଧରେ, 'ଆଇନ କିମ୍ବା ଆଇନର ବଳବତ୍ତର ଥିବା ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଏକ ଦଲିଲର *ନିର୍ମାଣ ଉପରେ' ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ୍* ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅପିଲ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଧାରା 218 D(1)ର ନିର୍ଭରତା ନେଇ ଏକ ଅପିଲ

ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ତାହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ । ଅପିଲକାରୀ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 218 D ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ଅପିଲର ରକ୍ଷଣୀୟ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ବମ୍ବେ ପୌର ନିଗମ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଅପିଲ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 218D ଅଧୀନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ, 1976 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା100 A ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହିପରି ମାମଲାରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲକୁ ବାରଣ କରେ । ସେହି *ଧାରା ପଢାଯାଏ :*

> "100 A. କେତେକ ମାମଲାରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ ନାହିଁ । - ଯେକୌଣସି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକସ୍ୱ ପତ୍ରରେ କିମ୍ବା ଆଇନର କ୍ଷମତା ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦଲିଲରେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନରେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଅପିଲ ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶର କୌଣସି ଅପିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଜଣେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ଅପିଲ କିମ୍ବା ଏପରି ଅପିଲରେ ଗୃହୀତ କୌଣସି ଡିକ୍ରିରେ ଏପରି ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟ, ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଉପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ ରହିବ ନାହିଁ ।

କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଚୂଡ଼ାନ୍ତତାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କମ୍ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏକସ୍ୱ ପତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଜଣେ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତିକୁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରାଯାଉଥିଲା, ଯଦିଓ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅଧୀନରେ ତଥ୍ୟର ନିଷ୍କର୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା । ଏଭଳି ଅପିଲ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ର ଧାରା 100Aଦ୍ୱାରା ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେହେତୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217(1) ଅଧୀନରେ ଏକ ଅପିଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଚାରପୀଠ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 218D ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପିଲ ତୃତୀୟ ବିଚାରପୀଠ/ଅପିଲରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ, ତେଣୁ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା (ପୂର୍ବୋକ୍ତ)ର ଧାରା 100A ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚତୁର୍ଥ ବିଚାରପୀଠ/ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ଏହି ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଅପିଲ ଆଦେଶର ଏକ ଅପିଲ ଉଚ୍ଚ ରାୟର ଜଣେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଅପିଲରେ ପାରିତ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆଉ କୌଣସି ଅପିଲ ରକ୍ଷଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ । ଏହି ଅପିଲର କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଏହିପରି ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ବିଧାନର

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅଧୀନରେ ଏକସ୍ୱ ପତ୍ରକୁ ସିଧାସଳଖ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ରହିବ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କିମ୍ବା ବିଞ୍ଚ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ଏହି ଅପିଲରେ ସେହି ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ.   ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ । "

ଅନୁବାଦକ : -   ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ